

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีบทบาทต่อการพัฒนาเด็ก เยาวชนและประชาชนให้เป็นผู้มีคุณภาพที่จะสามารถพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก จำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศไทยจะต้องเร่งรัดพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งยังสามารถอนุรักษ์ความเป็นไทยได้ในประชาคมโลก โลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกยุคโลกาภิวัตน์ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างกว้างขวาง รวดเร็วและทั่วถึงกันทุกมุมโลก กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน การปฏิรูปเปลี่ยนแปลงเพิ่มพูนศักยภาพของบุคคลทั้งด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคิด ค่านิยม โดยการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีความสามารถ มีคุณภาพในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาประเทศชาติได้อย่างเต็มศักยภาพมี “การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” เป็นการพัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ดังนั้นแนวทางและทิศทางการศึกษาของชาติ จึงเป็นการเพื่อก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน มีความสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และเจริญก้าวหน้าของวิทยาการ องค์ความรู้ต่าง ๆ เกิดขึ้นจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้เป็นปัจจัยให้คนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่งเสริมให้พัฒนาองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีให้มีประสานวิทยาการสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 46ที่กำหนดไว้ (ออนไลน์:2561)

คุณภาพการศึกษาเป็นประเด็นที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้ความสนใจกันอย่างกว้างขวาง เพราะถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แต่มุมมองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสามารถตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งมีทั้งผู้รับบริการการศึกษาซึ่งได้แก่นักเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน นั้นอาจแตกต่างกันไปตามบริบท ความเชื่อหรือกระบวนทัศน์ในการพัฒนาในแต่ละยุคสมัย การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และจะต้องสร้างความพึงพอใจของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมโดยทั่วไป ทั้งนี้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องอาศัยความรับผิดชอบ ทั้งในระดับประเทศ และระดับสถานศึกษา

โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ หลักสูตร สื่อการสอนและเทคโนโลยี การประเมินผล ผู้เรียน การพัฒนาครู การประเมินคุณภาพสถานศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ที่เชื่อมโยงกับทักษะ 3 ทักษะ สำหรับศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ต้องอาศัย แนวคิดและทฤษฎีทางการบริหาร การศึกษา การเรียนรู้ และการสอนเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (รัตนดา ดวงแก้ว, 2554)

การเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ การเรียนรู้ตลอดชีวิตได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เป็นแนวคิดพื้นฐานของการปฏิรูปการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นหนึ่งในลักษณะชีวิตที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ คนที่ไม่มีการเรียนรู้จะกลายเป็นคนล้าหลังในทันที การเรียนรู้ตลอดชีวิตมีจุดมุ่งหมายหลัก คือ การทำให้คนมีเครื่องมืออันเป็นทักษะเพื่อการศึกษาด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อการดำรงชีวิตในโลกอย่างมีความสุข ควบคู่คุณธรรม มีค่านิยมที่ดี สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้และเพื่อเป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษาของไทยที่กำลังมุ่งไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง เรียนรู้ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ ถือเป็น การสนับสนุนวิถีชีวิตเพื่อการเรียนรู้สำหรับสังคมไทย (กุลิตา ทศนพิทักษ์, 2554)

โรงเรียนขนาดเล็กเป็นปัญหาสำคัญที่ถูกจัดอยู่ใน Road map ปฏิรูปการศึกษาด้านเพิ่มกระจายโอกาสและคุณภาพอย่างทั่วถึงเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาด้านคุณภาพ การศึกษาไม่เทียบเท่ากับโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีแนวโน้มที่จำนวนโรงเรียนขนาดเล็กจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น สืบเนื่องจากความไม่เสมอภาค ไม่ว่าจะในด้านงบประมาณ ครู อุปกรณ์ การศึกษา ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้อง หาแนวทางพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กอย่างเร่งด่วน “แก่งจันทน์โมเดล” เป็นรูปแบบหนึ่งของการแก้ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก แต่การแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งอาจจะ ไม่ตอบสนองกับปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีอยู่มากได้ จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ปัญหาของ แต่ละโรงเรียน แต่ละพื้นที่ เพื่อให้สามารถตอบโจทย์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ การส่งเสริมสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของโรงเรียนขนาดเล็กก็มีส่วนช่วยสนับสนุน และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้ แต่ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประการสุดท้าย ปัญหาการขาดแคลนครูและครูไม่ครบชั้นเรียน อาจไม่ใช่การแก้ไขโดยการเพิ่มจำนวนครู แต่ควรเพิ่มความรู้ ทักษะ ความชำนาญที่หลากหลายของครูเพื่อให้สามารถสอนได้รอบด้าน อันจะนำมาซึ่งการยกระดับคุณภาพและผลสัมฤทธิ์

ทางการศึกษาของนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กได้(สำนักวิชาการ,ออนไลน์:2561)และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ออกประกาศ เรื่อง “รูปแบบและแนวทางปฏิบัติในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ไม่ได้ทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2560” เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560 ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไปนั้น สอดคล้องกับ สุชาติ บวรณัฏฐ์ (รายงานการวิจัย,บทคัดย่อ:2560) ซึ่งกล่าวถึงการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่จำเป็นต้องมีการวางแผน การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและนำผลไปปรับปรุงพัฒนา เพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน ซึ่งในการการจัดกิจกรรมการยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน กระบวนการดังกล่าว ได้แก่ การวางแผน การจัดการทางวิชาการ การผลิตสื่อ อุปกรณ์การสอน การวัดผลประเมินผล การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน รวมถึง การนิเทศติดตามที่ส่งผลให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อให้การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย มีคุณภาพมาตรฐาน ระดับสากล บนพื้นฐานของ ความเป็นไทย ให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพ สูงสุด มีความรู้และทักษะที่แข็งแกร่ง และเหมาะสมเป็นพื้นฐานสำคัญ ในการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป และการดำรงชีวิตในอนาคต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 โดยมีจุดเน้นด้านผู้เรียน นักเรียน ที่เกี่ยวข้อง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญสู่มาตรฐานสากล โดยนักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบ ระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระหลัก เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ดังนั้นในแต่ละโรงเรียนจึงได้กำหนดนโยบาย เป้าหมายในการพัฒนา คือการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ตั้งเป้าหมายการยกระดับสอดคล้องกับเป้าหมายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสงคราม จึงถือว่า การยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนที่ได้เข้า เรียน และจบการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และคุณภาพสูงตามเกณฑ์ เป้าหมาย และมาตรฐานของหลักสูตรให้ นักเรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพเป็นรายบุคคลและทุกคน

ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กถ้าปล่อยทิ้งไว้โดยไม่เร่งรัดแก้ไขอย่างจริงจังจะทำให้เด็กที่ต้องอยู่ในระบบนี้กลายเป็นเด็กด้อยโอกาสที่ได้รับการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพและต้องออกจากระบบการศึกษาในที่สุด อนาคตของเด็กกลุ่มนี้จะกลายเป็นแรงงานไร้ฝีมือที่อยู่ในกลุ่มคนยากจนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนครูที่ต้องสอนอยู่ในโรงเรียนเหล่านี้ ก็จะเป็นครูที่ขาดขวัญกำลังใจ ท้อแท้ และสิ้นหวังที่ตนเองถูกทอดทิ้งให้ต้องทำงานอยู่ในสภาพที่ขาดแคลน และไร้อนาคต การแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก ต้องคำนึงถึงความยั่งยืนและประโยชน์ของนักเรียน

และของครูทั้งในปัจจุบัน และอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคุ้มค่าในการลงทุนพัฒนากำลังคนของชาติในระยะยาว (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2557) จะเห็นได้ว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและผลักดันให้เกิดขึ้นได้ คือ วิธีการสอนของครู ซึ่งควรออกแบบกระตุ้นผู้เรียนให้รัก การเรียนรู้และมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้ครูจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน

โรงเรียนบ้านคู่มือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เป็นโรงเรียนที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกับโรงเรียนขนาดเล็กทั่ว ๆ ไป และปัญหาสำคัญที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ ปัญหาคุณภาพผู้เรียน ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2558 ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 อีกทั้งยังต่ำกว่าระดับจังหวัด ระดับสังกัด และระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระ และปีการศึกษา 2559 ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 อีกทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังต่ำกว่าระดับจังหวัด ระดับสังกัด และระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากปัญหาดังกล่าว สถานศึกษาจำเป็นต้องหารูปแบบ วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคู่มือซึ่งรูปแบบในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้นจำเป็นต้องเกี่ยวข้องข้องกับการบริหารงานวิชาการซึ่ง ชุมศักดิ์อินทร์รักษ์ (2547:25) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการว่า จำเป็นต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์มาประยุกต์ใช้ ให้เหมาะสมกับธรรมชาติขององค์กร ผู้บริหารต้องสร้างทักษะในการบริหารเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดซึ่งตามแนวคิดของฟาโยลอยู่ที่การแสวงหากฎเกณฑ์ในการบริหารงานที่มีลักษณะเป็นสากลซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักบริหารที่ต้องมีภาระหน้าที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อองค์กร ฟาโยล ได้กำหนดขั้นตอนในการบริหารงานที่เหมาะสมกับการบริหารงานวิชาการไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม เพื่อให้การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายโรงเรียนบ้านคู่มือจึงได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยนำแนวคิดของอองรี ฟาโยล มาพัฒนาเป็นรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนบ้านคู่มือต่อไป

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีควรเป็นอย่างไร
2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีเป็นอย่างไร
3. ผลการประเมินรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม
2. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตที่จะศึกษา ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีและร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

1. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
  - 1.1 ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์และระดมสมองข้อมูลพื้นฐานทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 ในสถานศึกษา จำนวน 5 คน
  - 1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพื่อประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน
2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

  - 2.1 ข้อมูล สภาพปัจจุบันของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี
  - 2.2 ร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหา แนวทางการพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ดังนี้

3.1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา ของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

3.2 ผลการสังเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

3.3 กำหนดประเด็นที่เป็นองค์ประกอบของการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

3.4 ร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

1. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1.1 การตรวจสอบรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ให้ผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 17 คน ประกอบด้วย

1) ผู้อำนวยการกลุ่มงานนิเทศการศึกษา ติดตามและประเมินผล จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จำนวน 10 คน

3) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 6 คน

1.2 ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปรที่ศึกษา CVI เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบทั้ง 3 องค์ประกอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

- ร่างรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

2.2 ตัวแปรตาม

- ได้รูปแบบการประกันการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

- ได้คู่มือดำเนินการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ดังนี้

3.1 รูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

3.2 การตรวจสอบรูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

1. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1.2 การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนบ้านคูฉี
- 2) ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ โรงเรียนบ้านคูฉี 1 คน
- 3) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่หน่วยงานต้นสังกัดขึ้นทะเบียนไว้ จำนวน 1 คน

1.2 การประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับผลการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี ประกอบด้วย

- 1) นักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ระดับประถมศึกษา จำนวน 38 คน
- 2) ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ระดับประถมศึกษา จำนวน 38 คน
- 3) คณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านคูฉี จำนวน 7 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

- การทดลองใช้รูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

2.2 ตัวแปรตาม

- ผลการใช้รูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผลที่ได้จากการดำเนินงานตามรูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี โดยปฏิบัติตามคู่มือการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

ระยะที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบการการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

1. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง (ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง) ที่ใช้ในการประเมินผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ที่ทดลองใช้รูปแบบจำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

- การประเมินผลการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้าน

คูฉี

2.2 ตัวแปรตาม

- ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

3.2 ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการใช้รูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนารูปแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี หมายถึง การสร้างระบบเพื่อใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉีให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านคูฉี และดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ผู้บังคับบัญชามีการจัดองค์การ สั่งการ ประสานงาน โดยเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันให้เข้ากันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกัน มีการควบคุม กำกับติดตามงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี

2. แนวคิดของฟายโอ หมายถึง การทำงานโดยมีการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) บังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) ประสานงาน (Coordinating) โดยเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันให้เข้ากันได้และไปสู่เป้าหมายเดียวกัน มีการควบคุม (Controlling) กำกับติดตามให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมนั้นบรรลุตามเป้าหมาย

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี ปีการศึกษา 2561 ซึ่งพิจารณาจากคะแนนของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูฉี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม
2. นำรูปแบบไปใช้ในการวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
3. นำรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไปใช้ในการบริหารงานด้านอื่นๆ เช่นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน